

Harpepilleren.

Poco Andante.

Jeg sid-der med Har--pen paa mit Skiöd og sö--ger Bröd! kom hid, un--ge

Pi--ger og Dren--ge! kom hid un-ge Pi--ger og Dren--ge! O! hö-rer en sölv--graa

O!--dings Röst! Sang er hans Tröst, hans Rigdom de gyl--de-ne Streng-e.

2.
 Ung Harald en fattig Krigers Sön,
 Men god og skiön,
 Ömt elsked den huldeste Pige.
 Han saae hende daglig paa sin Vei;
 Men voved ei
 Den Skiönne sin Elskov at sige.

3.
 En Dag han vandred' i Dalens Skiöd,
 En Stemme löd
 Saa södt, gienem Fieldryggens Side.
 Han nærmede sig med Kiempe Gang
 Den hulde Sang,
 Som tolkede Elskovens Qvide.

4.

Nu hørte han hendes Elskovs Sang,
Saa sødt den klang:
"O! bedste blandt Norriges Sønner!
"Engang jeg saae og elsked' Dig;
"O! saae Du mig,
"O! hørte Du blot mine Bønner!"

6.

Og henrykt hun sank udi hans Arm,
Op til hans Barm;
Hun trykte den sagte og smilte.
De levede sammen; hver Dag, hvert Aar
Som yndig Vaar,
for Harrald og Thora bortilte.

8.

Jeg sidder med Harpen paa mit Skjød
Og søger Brød.
Farvel unge Piger og Dreng.
O! mindes den sølvgraa Oldings Røst,
Sang er hans Trøst!
Hans Riigdom, de gyldene Streng.

5.

Nu vendte hun sig mod Fjeldets Fod,
Hvor Harrald stod;
Fortrylled hinanden de skued?
O! spurgte ung Harrald: sang Du om mig?
Jeg sang om Dig!
Af Thoralfs Øyeblikst læd?
7.
End Piger og Dreng, J tumles glad'
J Dandsens Rad;
Og drømmer om Elskovens Glæde.
Og Harralds Lykke sig ønsker hver!
Je Harrald er!
Paa Thoralfs Grav J nu træde.